

ಗೊರೂರರ ಬೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯಿ: ಪ್ರಸ್ತುತತೆ

ಶಿವರಾಜು ಎನ್.

ಸಂಶೋಧನಾರ್ಥಿ

ಕುಪೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ

ಕುಪ್ಪಳಿ, ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು,

ಶಿವಮೌಗಿ ಜಿಲ್ಲೆ.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/12/shivaraju-n-8/>

ABSTRACT:

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ. ಈ ಮಾತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಈ ಮಾತು ಅಕ್ಷರತಃ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕನಿಷ್ಠ 130 ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಕಥೆಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ರವರ ‘ಬೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯಿ’ ಕಥೆಯೂ ಒಂದು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಕಥೆ ಇದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಕಥೆ ಇದು. ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಗ್ರಾಮ ಭಾರತದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಭಾಗಶಃ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕನ್ನು ಅನುಲಭಿಸಿ ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕನ್ನು ಅನುಲಭಿಸಿ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ರವರು, ಡಾ. ಬೆಸಗರಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ, ಕುಪೆಂಪು, ವಿಭಿನ್ನರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ‘ಬೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯಿ’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಜೀತಾರನೊಬ್ಬ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಏದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಪ್ರಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೋಲಾಹಲ ಉಂಟಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಶಾಂತಿಯಂಟಾಗುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಥೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ನವೋದಯದ ಇತರ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಗಾತ್ರ, ಪಾತ್ರ, ಸಂಘರ್ಷದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆ ವಿಶಿಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ನಾರರನ್ನು ಕುರಿತು ಜನರಲ್ಲಿ ಖುಣಾತಕ ಭಾವನೆಗಳಿದ್ದವು. ಜಮೀನ್ನಾರರೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟವರೆಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜಮೀನ್ನಾರರುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಯ್ಯಿವಿನ ಪಾತ್ರದ ಮೂಲಕ ಜಿತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆಯ ಉತ್ತರಾರ್ಥವು ಅಯ್ಯಿವಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಶೇಷಣಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯಿವಿನ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವು ಲೋಕೇಶ್ ಅವರ ಅಭಿನಯ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದೆ.

KEY WORDS:

ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ರಾಕ್ಷಸ, ವ್ಯಜಾರಿಕತೆ, ಜಮೀನ್‌ನ್ನರ, ರೈತ, ಸಾಲ, ಜೀತ, ಗದ್ದೆ, ಸಿನಿಮಾ, ಚಿತ್ರಕಥೆ.

ಕನ್ನಡ ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಳೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ನವೋದಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಗೊರೂರರು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪೃತಿಯಿಂದ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಗೊರೂರರು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ರವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮುದ್ರವಾದುದು. ಪ್ರಬಂಧ, ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ, ವಿಮರ್ಶೆ, ಜೀವನ ಚಿತ್ರ, ಭಾಷಣಿತರ ಹಿಂಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ ಸಂದಿದೆ. ಗೊರೂರು ಗ್ರಾಮ, ಹೇಮಾವತಿ ನದಿ ಈ ಎರಡು ಗೊರೂರರ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಅಮರವಾದವು. ಹೇಮಾವತಿ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಸ್ತಕ್ಷಣ್ಣ ಸೂರ್ಯಿ. ಗೊರೂರರ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಲೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಕಾಲಿವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತಂತ್ರದ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಲೀ, ಸಂಕೀರ್ತ, ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲೀ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಕಂಡುಂಡಧ್ನನ್ನು ಅವರು ಸಹಜವಾಗಿ, ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

‘ಬೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯ’ ಅವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಥೆ. ನಲವತ್ತೆಂಟು ಪುಟಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯ ಕಥೆಯೂ ಒಂದರಘರದಲ್ಲಿ ಕಿರು ಕಾದಂಬರಿಯೂ ಹೌದು. ಭಾಗಶಃ ಕಥೆಯೂ ಹೌದು. ಭಾಗಶಃ ಪ್ರಬಂಧವೂ ಹೌದು. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಕಥೆಗಳ ರಚನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು ರವರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಕಥೆಗಳು ಭಾಗಶಃ ಕಥೆಗಳು, ಭಾಗಶಃ ಪ್ರಬಂಧಗಳು. ಅವರ ಪ್ರಬಂಧಗಳೂ ಸಹ ಭಾಗಶಃ ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಭಾಗಶಃ ಕಥೆಗಳು.

ಬೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಗೊಳಗಾದ ನವೋದಯ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿಂದು. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು 1974 ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚೆಗೆಳು ನಡೆದವು. “ಬೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯ ಮಾತ್ರ ಗೊರೂರರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಥೆ. ಸಂಕೀರ್ತವಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಸತ್ಯಯುತವಾಗಿ

ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದ್ವೇಷದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಿಕರವಾಗಿ ಮೊದಲಾಗುವ ಕಥೆ ಸೈಹದ ನೆಲೆಗೆ ಬೆಳೆದು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ¹. ಬೂತಯ್ನನ ಮಗ ಅಯ್ಯ ಕಥಾರಚನೆಗೆ ಗೊರೂರು ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯ ಘಟನೆಯೊಂದು ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಬೂತಯ್ನನ ಮಗ ಅಯ್ಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದ್ದರೆ ಗೊರೂರರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿದಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲ”² ಎನ್ನುವ ಮಾತಿದೆ. ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಜವೂ ಹೌದು. ಅವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟವರು, ಗಟ್ಟಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹೆಣ್ಣಿಗಳು ಗಂಡುಗಳು ಬರುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಬೂತಯ್ಯ ಅಯ್ಯ ಗುಳ್ಳನಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರಬಹುದಾದ ಒಳ್ಳೆಯನೆನ್ನು ಕೆಟ್ಟತನಗಳ ತಾಜಾ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ 100 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಗ್ರಾಮ ಭಾರತದ ಜಿತ್ತಿಣವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿನ ಜಮೀನ್‌ನಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕರಾಳ ಜಿತ್ತಿಣವನ್ನು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ‘ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾಯಿದೆ’ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಆಳ್ಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರೇ ಜಮೀನ್‌ನಾರರು. ಅಂತಹ ಜಮೀನ್‌ನಾರರ ಪ್ರಕ್ಕಿ ಭೂತಯ್ನನವರು ಸಹ ಒಬ್ಬರು. ‘ಬೂತಯ್ಯ’ ಗೊರೂರರು ನವಿರಾಗಿ ತಿದ್ದಿ, ತೀಡಿದ ಅಪಾರ್ವ ಕಲಾಕೃತಿ. ಗೊರೂರರು ಕಥೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬೂತಯ್ನನವರ ಪ್ರಕ್ಕಿತ್ವದ ಜಿತ್ತಿಣವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. “ಬೂತಯ್ನನವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಪಾಳೆಯಗಾರರಂತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಶಿಶುಪಾಲ, ಜರಾಸಂಧ, ರಾವಣ, ಕಳಿಂಗ ಎಂದವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದುಷ್ಪರು, ಫಾತಕರು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಹೇಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಭಯ ಸತ್ತ ನಂತರವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಕೋಪ ಬಂದರೆ ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟಿ ಬೂದಿಯನ್ನು ನೆತ್ತಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.”³

ಬೂತಯ್ನನವರ ಸಂಪಾದನೆಯ ದಾರಿಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರ ಬಳಿ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೂತಯ್ನನವರು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಾವು ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಸಿದರು. ಬೂತಯ್ನನವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದುರಾಗಿವೆ. “ಬೂತಯ್ನನವರು ಈ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ-

ಇಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಸಂಭೇದ್ಯ ವೈರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಒದಗಳಂತೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಬಿಡ್ಡಿವೆ. ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ತಿಗಳರು, ಹರಿಜನರೂ ಒಟ್ಟೆಷ್ಟಿಂದಾಗಿ ಗುಂಪುಕೂಡಿ ಅವರಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಇಡಿಕಿ ಮೈಯಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಳೆಯನ್ನೂ ನೆಗೀ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಯಾಲುಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಇಡಿಮುಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಾವುದರಿಂದಲೂ ಬೂತಯ್ಯನವರು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಫಟನೆಯಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ದ್ವೇಷವೂ ಕೋಪವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.”⁴ ಬೂತಯ್ಯನವರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದುದು, ಜಾಲಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರದು ಅವರದು ಒಂದೇ ಒಕ್ಕಲು. ಇವರಲ್ಲದೆ ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ತಿಗಳರದೂ ಸೇರಿ ಸುಮಾರು ನೂರು ಮನೆಗಳಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬ ವೃಕ್ಷಿಯ ವೃಕ್ಷಿಶ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಂತಹ ಕಹಿ, ಸಿಹಿ ಫಟನೆಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಬೂತಯ್ಯನವರು ತಾವು ಸಾಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ಹೀಗಿವೆ. “ಹಣಕಾಸಿನ ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕೂ ಒಳಗಾಗಬೇಡ. ರ್ಯಾತರಿಗೆ ಅಯ್ಯೋ ಎಂದರೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಪಾಪ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ರ್ಯಾತರೂಂದಿಗೆ ಮರೆತೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳಿಯ ಮಾತನ್ನು ಆದಬೇಡ”⁵ ಅಯ್ಯ ಭೂತಯ್ಯನವರು ಸತ್ತ ನಂತರ ಒಳ್ಳಿಯ ವೃಕ್ಷಿಯಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ವೃವಸ್ಥಿ ಆತನನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಬೂತಯ್ಯನವರು ಸತ್ತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಒಬ್ಬ ವೃಕ್ಷಿಯೂ ಕೂಡ ಬೂತಯ್ಯನವರ ಶವಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಫಟನೆಯಿಂದ ಅಯ್ಯ ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ರ್ಯಾತರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೂರಣ ಪ್ರಮಾಣದ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಬೂತಯ್ಯನವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಈ ಕಥೆಗೆ ಅಯ್ಯ ಮತ್ತು ಗುಳ್ಳ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು. ಒಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾಯಕ-ವಿಳನಾಯಕರಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯ ಭೂತಯ್ಯನಷ್ಟು ಕಟುಕನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಗುಳ್ಳ ಭೂತಯ್ಯನವರಿಂದ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆದಿದ್ದ ಮಲ್ಲುಗಾವಲಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಗುಳ್ಳ ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಗುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಅಯ್ಯ ಕಡುವೈರಿಗಳಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೋಟು, ಕಭೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಜ್ಞಾದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೋಟಿನ ಎಲ್ಲ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಅಯ್ಯ ತನ್ನ ಹಣಬಲ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಸೋದರಮಾವ ಬುಂಡೆಕ್ಕಾತನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿ ಕೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕೇಸೋಗಳನ್ನು ವಚಾ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗುಳ್ಳ ಜೈಲು ಪಾಲಾಗುವ ಸನ್ನೀವೇಶ ಎದುರಾದಾಗ ಅಯ್ಯವಿನಿಂದಲೇ ಸಾಲ ಪಡೆದು, ಅವರ ಮನೆಯ ಜೀತದಾಳಾದರು ಗುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ದುಡಿದ ಗುಳ್ಳ ಅಯ್ಯವಿನ ಸಾಲ ತೀರಿಸಿ

ಖುಣಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಅಯ್ಯುವಿನ ಮನೆಯನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೋಲೀಸ್ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯು ಆಡಿದ ವಾತುಗಳಿಂದ ಉರಿವರ ಮನಸ್ಸು ಮಂಜಿನಂತೆ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. “ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಯಾರೂ ನಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಳು ಲಾಂಡ್ರವನ್ನು ಮಡಗಿದ್ದ. ಬೆಂಕಿ ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು”⁶ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ನಿಲುವು ಅಯ್ಯುವಿನದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಯ್ಯುವನ್ನು ಕುರಿತ ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಜನತೆಗೆ ಇರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆತನ ವರ್ತನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಯ್ಯು ತಂದೆ ಸತ್ತೆ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಷ್ಪಣಾಗಿದ್ದ ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ಆತ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. “ಅವನ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಜೀತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಳು ಕರಿಯನು ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಹಾವಿನ ಕಡಿತದಿಂದ ಸತ್ತಾಗ ಅಯ್ಯುವು ತನಗೆ ಕರಿಯನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಸೋಡಿ ಮಾಡಿದನು.”⁷ ಆದರೂ ಸಹ ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಅಯ್ಯುವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಗುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಅಯ್ಯುವಿನ ಕದನದಿಂದ ಮನನೋಂದ ಗುಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಸರದಿಂದ ಉರಿಮುಂದೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನದಿಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅಯ್ಯು ಹೊಳೆಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಮುಹಿಳೆ ಗುಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿ ಎಂದು ತೀಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾನೆ. “ಅಯ್ಯುವು ವಾಯುವೇಗದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಪ್ರವಾಹವು ಗುಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿಸಿದ್ದಿತು. ಅಯ್ಯು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಗುಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮುಖುಗಿಸಿಕೊಂಡಳು”⁸ ಅಯ್ಯು ಗುಳ್ಳನಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗುಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಉರಿನಲ್ಲಾದ ಕಹಿಫಟನೆಗಳಿಂದ ಮನನೋಂದ ಅಯ್ಯುವು ತನ್ನ ವಾಸದ ಮನೆಯನ್ನು ನದಿ ಸಮೀಪದ ತನ್ನ ಜಮೀನಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ. 1924ನೇ ಇಸೆವಿಯ ಮಳೆಗಾಲ. ಅಯ್ಯುವು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮೃದುನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯುವಿನ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಎರಡು ಮಕ್ಕಳೂ ಬುಂಡೆಕ್ಕಾತನೂ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಮೃದು ಶಾಯಿಲೆ ಹಚ್ಚಾಡುದರಿಂದ ಕೆಲವು ದಿನ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾಲಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮವು ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಯಿತು. ಪ್ರವಾಹದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಗೊರವರರು ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳೆಲ್ಲಾ

ಕರೆಗಳಾದವು. ಮಳೆ ಕುಂಭದ್ಯೋಣವಾಗಿ ಸುರಿಯಿತು. ಆಕಾಶದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಮುಚ್ಚುವುದನ್ನು ಮರೆತಂತೆ ತೋರಿತು. ಕರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಕೋಡಿ ಹರಿದವು. ಅನೇಕ ಕರೆಗಳು ಒಡೆದು ಹೋದವು. ನದಿಯು ಮೇರೆ ತಪ್ಪಿ ದಡವನ್ನು ಮೀರಿ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಹರಿಯಿತು. ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಆ ಆಭರಣಕ್ಕೆ ಜನರು ನಡುಗಿದರು.”⁹ ಇಂಥವ ಸಂದಿಗ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯುವಿನ ಮನೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಖಗಡೆಯಾಗುವ ಸನ್ನಿಹಿತ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಅಯ್ಯುವಿನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಬುಂಡೆ ಕ್ಷಾತ್ರಣನ್ನು ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ರಸ್ತೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳೆ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. “ತೆಪ್ಪವು ಅಪ್ಪು ಜನರ ಭಾರವನ್ನು ತಡೆಯುವಷ್ಟು ಭಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನದಿಯ ಕಡೆಯ ವೇಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಿಲ್ಲು ನೀರಿನ ಕಡೆಗೆ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಗುಳ್ಳನೂ ಉಳಿದ ಮೂರು ಜನ ರೈತರೂ ಜೀವದ ಅಸೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಟ್ಟಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣಗಿದರು. ರೈತರು ಒಬ್ಬಬಾಗಿ ತೆಪ್ಪದಿಂದ ಜಾರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮರಗಳ ತುದಿಗಳನ್ನು ಏರಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಬುಂಡೆಕ್ಕಾತನು ತೆಪ್ಪದಿಂದ ಇಳಿದು ಮರವನ್ನು ಏರಬೇಕಾಯಿತು. ಗುಳ್ಳನೂ ಅಯ್ಯುವಿನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರವೇ ತೆಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು. ಗುಳ್ಳನ ಪ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಹರಿಯತ್ತಿದ್ದಿತು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವಕ್ಕೆ ತೆಪ್ಪವು ಜಾಲಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಗುಳ್ಳನು ಮತ್ತೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಾಲ್ಕರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.” ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅಯ್ಯು ಮತ್ತು ಗುಳ್ಳ ಇಬ್ಬರೂ ದ್ವೇಷ ಮರೆತು ಬಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಕಥೆಯು ಗುಳ್ಳ-ಅಯ್ಯುವಿನ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಅವರ ದುಡುಕಿನ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಉತ್ತಮ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಅಹಿಂಸಾವಾದಿಯಾದ ಗೊರಾರು ರವರು ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಧಿಜಿ, ರಾಜಾರಾಂ ಮೋಹನ್ ರಾಯ್, ಜ್ಯೋತಿಭಾಪುಲೆ ಮೊದಲಾದ ದಾಶನಿಕರ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಣಿಬಲಿಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞಾಯನ್ನು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಗ್ರಾಮದೇವತೆಯ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯು ಕೋಣಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ರೈತರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ರೈತರು ಕೋಣ ಕಡಿದು ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಯ್ಯು ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಸಿಗದ ಕಾರಣದಿಂದ “ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು

ಇಷ್ಟವಿದ್ವಂತ ಮಾಡಲಿ. ಇದು ಅವರ ಜಾತೀ. ನನ್ನ ಜಾತೀಯಲ್ಲ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದನು. ಗೊರೂರು ರವರು ಈ ಪ್ರಸಂಗದ ಮೂಲಕ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರನ್ನು ಜಾಗೃತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡದ ಖ್ಯಾತ ನಿದೇಶಕ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯನವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಥೆಯನ್ನು ಅದೇ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯ ಸಿನಿಮಾವು ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ ರಂಗದ ಅಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಧೂಳಿಪಟ ಮಾಡಿತು. ನಲವತ್ತೇಂಟು ಪುಟಗಳ ನೀಳತೆಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ತರಲು ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾಗೆ ಚಿತ್ರಕಥೆ ಬರೆಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅನುಲಂಬಿಸಿ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ ಬರೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸವಾಲುಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾದ ಕಥೆ ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೂ ಚಿತ್ರ ಕಥೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬರೆಯಿದಿದ್ದರೆ ಸಿನಿಮಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾದ ಕಥೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಿನಿಮಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಗೆಲ್ಲತ್ತದೆ. ಭೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯ ಸಿನಿಮಾದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ ಬರೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಅವರು ಸ್ವಜನಶೀಲರಾಗಿ ಜಿಂತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭೂತಯ್ಯನವರು ನಿಧನರಾದಾಗ ಅಯ್ಯ ಒಬ್ಬನೇ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಶವಸಂಸ್ಥಾರ ಮಾಡುವ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಲೇ, ಗುಳ್ಳ ಧರ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಲೇ, ಗುಳ್ಳನ ಸ್ವೇಹಿತರು ಕೇವಲ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟ ಮಾಡುವ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಲೇ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಮಾರಕವಾಗಿ ಮೇಲ್ಮೈ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳನ್ನು ಸ್ವಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಕಥೆಯನ್ನು ಮೂಲ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಿನಿಮಾ ಕ್ಷೇಮಾಕ್ಷರನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂತಹದ್ದು. ಯಾವ ಹಾಲಿವುಡ್, ಬಾಲಿವುಡ್ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮೇಕಿಂಗ್‌ಗೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಚಿತ್ರ ಅಂತಿಮ ಭಾಗವನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಬರೆದ ಹುಣಸೂರು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರಿಗೆ, ಸಂಗೀತ ನಿದೇಶಕನದ ಜೋತಿಗೆ ಎರಡು ಹಾಡು ಹಾಡಿರುವ ಜಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿ ಫಾಯ್‌ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿರುವ ಡಿ. ವಿ. ರಾಜಾರಾಂ ಅವರಿಗೆ

ಅಭಿನವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲಬೇಕು. ‘ಮಲೆನಾಡ ಹೆಣ್ಣ ಮೈ ಬಣ್ಣ’ ‘ವಿರಸವೆಂಬ ವಿಷಕೆ ಹಾಡುಗಳು’ ಇಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡದ ಎವರ್‌ಗ್ರೈನ್ ಹಾಡುಗಳಾಗಿವೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಭೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯ ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿಂದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನೂ ಒದಲೇಬೇಕಾದ ಕಥೆ ಇದು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಕಥೆ ಇದು. ಕೂಡಿ ಬಾಳಿದರೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖವೆಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದೇಶ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಥೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ‘ಯಾರೂ ಅರಿಯದ ಏರೆ’ ಕಥೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳನು ಅಯ್ಯವಿನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ಯಾರೂ ಅರಿಯದ ಏರೆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಸುಭೂತಿ ಗೌಡರ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು:

1. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಜಿ. ಎಸ್. ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಎಂ. ಹೆಚ್. (2016). ಸಾಲುದೀಪಗಳು, ಕನಾರ್ಟಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 246
2. ಪ್ರಸಾದಸ್ವಾಮಿ ಎನ್. (2007). ಕಥೆ ಕವನ. ಕಣ್ಣ ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 109
3. ಗೌರಾರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (2016). ವೈಯಾರಿ. ಇ.ಬಿ.ಹೆಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 03
4. ಗೌರಾರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (2016). ವೈಯಾರಿ. ಇ.ಬಿ.ಹೆಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 04
5. ಗೌರಾರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (2016). ವೈಯಾರಿ. ಇ.ಬಿ.ಹೆಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 08
6. ಗೌರಾರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (2016). ವೈಯಾರಿ. ಇ.ಬಿ.ಹೆಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 39
7. ಗೌರಾರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (2016). ವೈಯಾರಿ. ಇ.ಬಿ.ಹೆಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 21
8. ಗೌರಾರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (2016). ವೈಯಾರಿ. ಇ.ಬಿ.ಹೆಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 44
9. ಗೌರಾರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (2016). ವೈಯಾರಿ. ಇ.ಬಿ.ಹೆಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 48

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಗೊರುರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (2016). ವ್ಯೇಯಾರಿ. ಇ.ಬಿ.ಹೆಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು.
2. ಪ್ರಸಾದಸ್ವಾಮಿ ಎನ್. (2007). ಕಥೆ ಕವನ. ಕಣ್ಣ ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು.
3. ಸಿದ್ದಲೀಂಗಯ್ಯ, ಜಿ. ಎಸ್. ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಎಂ. ಹೆಚ್. (2016). ಸಾಲುದೀಪಗಳು, ಕನಾಂಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ. ಬೆಂಗಳೂರು.